

Dorst

Als ik dorst heb denk ik aan drank. Als ik aan drank denk dan denk ik aan bier. Al kunnen we niet van de Belgen winnen, ook in ons land worden veel soorten bier gebrouwen en genuttigd. Zelf hou ik het meestal bij een gewoon pilsje. Soms worden dat er wel wat meer dan één. Af en toe heb ik een heel goed excuus om een bijzonder biertje te drinken. Ik zal u verklappen waarom. In ben ecooloog, maar ik ben ook waterman. Zoals het een echte waterman betaamt heb ik een grote voorkeur voor de natte biotopen. Ik ben dan ook vaak te vinden bij beken, rivieren en in moerassen. Wij mensen zijn zoogdieren. Voor zoogdieren is de reuk een heel belangrijk zintuig. Een typische geur kan ons opeens heel sterk aan een bepaalde situatie doet denken. Kent u dat gevoel? In moerassen zijn er ook van die geuren. Zo is er de geur van moerasgas. Slimme mensen weten zelfs hoe ze daar op moeten koken. Een andere bijzondere geur is afkomstig van *Myrica gale*, oftewel gagel. Vooral de bloeiende katjes van deze plant zijn zeer aromatisch. En dat brengt me weer terug naar het bier. Want gagel was vroeger een belangrijk ingrediënt van bier. Toen heette het ook wel pos. Daarmee werd het ook een belangrijk onderdeel van de naam Posterholt... Ruik ik gagel, dan denk ik weer aan vroeger. Aan de goede oude tijd toen bier gemaakt werd van lokale ingrediënten. Dan krijg ik vanzelf weer dorst. Was niet alles beter vroeger? Omdat water verontreinigd was moest de mens bier drinken! Zelfs als waterman waag ik me maar even niet aan het water. De geur van gagel heeft me immers terug gebracht naar vroegere tijden. Gelukkig kan ik vlak bij mijn geliefde Roer een plekje vinden waar ik me in de goede oude tijd kan wanen. In een rustieke boerderij waar het lijkt of de tijd een beetje stil heeft gestaan. Daar kan ik weer genieten van de geur van gagel. Niet afkomstig van de struik dit keer, maar van authentiek gagelbier. Ik mag geen reclame maken. Maar ik ben graag in schuur en hof.

Met vriendelijke groet,

Wim Tegels